

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΪ.

ΤΗ Β' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Τίτου.

† Ἀκολουθία ἐκ τῆς Θ' Ὁρας.

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων!

Επιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὐ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο·

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Υπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραρρίπτεϊσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός, χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Επίστρεφον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεφον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε, τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὔς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιὸς εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ενώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Εν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστι ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Εξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἅδου κατωτάτου.

Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἦχος λδ Νη

Ὁ ἐν τῇ ἐνατῇ ὠραδίῃ μας
σαρκι τοῦ θάνατου γευσάμενος νεκρωσόν
τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρονήμα Χριστέ εὖ
Θεὸς καὶ σωσὸν ἡμᾶς

Στίχ. α': Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν
σου Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ. β': Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν
σου κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ὁ ἐν τῇ ἐνατῇ ὠραδίῃ μας
σαρκι τοῦ θάνατου γευσάμενος νεκρωσόν
τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρονήμα Χριστέ εὖ
Θεὸς καὶ σωσὸν ἡμᾶς

Ὁ ἀναγνώστης.

Δόξα... Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα...

Εν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν ...

Τὸν ἄμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε, ἐλέησον. (40άκις)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Αμήν.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ.

Ἦχος λ π Πά

Εν τη βασιλει σου μνησθητι
ημων Κυριε οταν ελθης εν τη
βασιλει σου Μακαριοι οι πτω
χοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν
η βασιλεια των ουρανων

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθεις
εν τη Βασιλει σου

Μακαριοι οι πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου

π

Μα κα ρι οι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῃς

εν τη Βασι λει ασου

π

Μα κα ρι οι οί πεινῶντες καὶ
διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ
χορτασθήσονται.

Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῃς

εν τη Βασι λει ασου

π

Μα κα ρι οι οί ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται,

Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῃς

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ Μα κα ρι οι Δ οί καθαροί τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται. Δ

Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῃς

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ Μα κα ρι οι Δ οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ
υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Δ

Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῃς

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ Μα κα ρι οι Δ οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. Δ

Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῃς

εν τη Βασι λει ασου

π

Μα κα ρι οι έστε, όταν όνειδίσωσιν
ύμᾱς, καί διώξωσι, καί εἴπωσι πᾶν πονηρόν ῥήμα
καθ' ύμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Χαι ρε τε καί αγαλλιᾷσθε, ότι ό
μισθός ύμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δόξα Πατρί...

Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

ΔΚαὶ νῦν... Δ

ΔΜνησθητι ἡ μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθεις

εν τη Βασι λει α σου

π

Καὶ πάλι δυνατότερα.

ΔΜνησθητι ἡ μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθεις

εν τη Βασι λει α σου

π

ΔΜνησθητι ἡ μων Δεσποτα ο ταν ἐλ

θεις εν τη Βασι λει α σου

π

ΔΜνησθητι ἡ μων Α γι ε ο ταν ἐλθεις

εν τη Βασι λει α σου ου ου

Δ

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί ...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν ...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ

Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν

καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

*Ὁ ἀναγνώστης τὸ
Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.*

Ἦχος βαρὺς.

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα, ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

*Τῇ Τετάρτῃ.
Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος δ'.*

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ

ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρομούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

Ἦχος β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἑνδοξοὶ· ἀλλὰ τῇ ἡμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Εἰς τὴν ζ' Ὠδὴν.

Μαρτυρικὸν τοῦ Βαρέως ἤχου.

Αγαλλιᾶσθε Δίκαιοι, εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὴν πλάνην κατήργησαν, σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἐορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ νικοποιῷ, Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν συνεχείᾳ καθ' ἐκάστην τὰ ἐξῆς.

Δόξα Πατρί ...

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν ...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεί, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Κύριε, ἐλέησον μ' (10 X 4).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.

Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν

ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ἱερεὺς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἱερεὺς: **Π**αναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ

ἁμαρτωλῶ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὕμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρος, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμὴν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
Τετάρτης Ε' εβδομάδος.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Ἀ**μήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Αλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Η ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησι]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Ο**ὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὡραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἥτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Ἱερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἀρτοφόριον, καὶ θυμιάσας τὰ Δῶρα, ἀπλώνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ. Ἀφοῦ μεταφέρῃ τὸν Ἀμνὸν ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἓνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ θυμιατοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ

Δισκάριον, φέρον τὸν Ἀμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἀέρος ἀμφότερα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τό: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου,

Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;

Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

Οἵμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου.

Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120).

Ἦρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε.

Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος,

Κύριος φυλάξει τὴν εἵσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121).

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ,

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου,

μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ

ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς.

Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὥς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.

Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης
ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ
ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου,

ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου,
φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς
ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν
τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ
ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. **Ἀ**μήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).**

Οἱ πεποιοθέντες ἐπὶ Κύριον, ὥς ὄρος Σιών, οὐ
σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν
Ἱερουσαλήμ.

Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίας ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' (125).

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὥσεῖ παρακεκλημένοι.

Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ' αὐτῶν.

Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὥς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.

Οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.

Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει,
αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' (126).

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην
ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην
ἠγγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθορίζειν. Ἐγείρεσθε
μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθιόντες ἄρτον ὀδύνης.

Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ
ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ
καρποῦ τῆς γαστροῦς.

Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ
τῶν ἐκτετιναγμένων.

Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ
ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνηθῶσονται, ὅταν λαλῶσι
τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ
καλῶς σοι ἔσται.

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος μακάριος εἶ,
εὐθηνούσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς
τραπέζης σου.

Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ
φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ
ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
σου.

Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου·
καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ
ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,

Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένους
ἁμαρτωλῶν.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ
ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

Γεννηθήτωσαν ὥσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη,

Οὐδ' οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀ**μήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129).

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γεννηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε,
τίς ὑποστήσεται;

Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου, οὐδὲ
ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου,

Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν
θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὥς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὥς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκὴνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου.

Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου.

Ἔως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκὴνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἐνεκεν Δαυῖδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

ᾧ ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς.

Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.

Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ, ἡτοίμασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ' (132).

Ἴδου δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ' (133).

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι. (κατάληξις)

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἀμήν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) **Ὁ** τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἁγίας

Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

*Οἱ χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ ψάλλουσι τὸ,
Κύριε ἐκέκραξα.....
εἰς τὸν ἦχον τοῦ Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.*

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,

ψάλλομεν Σπυχηρὰ ἰδιόμελα ἐν προσόμοια
ἀπὸ τοῦ στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν».

Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ἦχος λ' ᾠὴ Νη

ᾠ
Ν
Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε Ν Κυ ρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σο ον μου
Δ
Α
προ σχες τη φω νη της δε η σε ως μου εν
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον
μου Κυ υ ρι ι ε
Ν
Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου εν παρ
σις των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη

ει σακουσον μου Κυ υ ρι ε
χ^N ^νΘου Κυ ρι ε φυ λακην τω στο μα τι
μου ^Δ και θυραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
λη μου ^ν
^ν ^NΜη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
γους πο νη ρι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι
προ φα σεις εν α μαρ τι αις ^ν
^ν ^NΕυν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την
α νο μι ι ι αν ⁶ και ου μη συν δυ α σω
με τα των εκ λε κτων α αυ των ^ν
^ν ^NΠαι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγξει με ⁶λ ε λαι ον δε αμαρτωλου
 μη λιπα να τωτην κε φαλην μου ^νλ
^N ^νλ 0 τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις
 ευ δο κι αις αυ των ^Δλ κα τε πο θη σαν ε
 χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ^νλ
^N ^νλ ^Δλ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι
 η δυν θη σαν ⁶λ ω σει παχος γης ερ ρα γη ε
 πι της γης ⁶λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα
 αυ των πα ρα τον Α δην ^νλ
^N ^νλ 0 τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι
 ο φθαλμοι μου ^Δλ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

νε λης την ψυ χη μου ^να

^να Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ

νε στη σαν το μοι ^αα και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι αν ^να

^χ ^NΠε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

των οι α μαρ τω λοι ⁶α κα τα μο νας ει

μι ε γω ω ω + ^χε ε ως α αν πα

ρε ε ε ελ θω

^να

Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν, λησταῖς περιπεσών, ἐσυλήθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, καὶ δεινῶς πληγωθεὶς, ὅλην μου τὴν ψυχὴν τετραυμάτισμαι, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνὸς ἀρετῶν, ἐν τῇ τοῦ βίου ὁδῷ, ἱερεὺς δὲ ἰδὼν με τῷ μῶλωπι ὀδυνώμενον, διὰ τὸ ἀνίατον, παρορῶν, οὐκ ἐπιβλέπει. Λευΐτης δὲ πάλιν, μὴ

φέρων τὴν ψυχοφθόρον ἀλγηδόνα, καὶ αὐτὸς
κατιδὼν, ἀντιπαρῆλθέ μοι, σὺ δὲ ὁ εὐδοκήσας,
οὐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι,
Χριστὲ ὁ Θεός, τῇ φιλανθρωπία σου, παράσχου
μοι τὴν ἴασιν, ἐπιχέων ἐπ' ἐμέ, τὸ μέγα σου
ἔλεος.

Ἄ τοις των ε μων λο γι σμων λη σταις
πε ε ρι πεε σων ε συ λη θην ο τα α α
λα ας το ον νουν και δει νως πλη γω θεις
ο λην μου την ψυ χην τε τρα α αυ μα τι ι
σμαι και εν θε εν κει ει ει μαι γυ μνος α ρε
των εν τη του βι ι ου ου ο ο δω
ι ε ρευς δε ι δων με τω μω λω πι ο
δυ υ υ νω με ε νον δι α το α νι α

τον πα ρο ρων ου ου κε πι βλε ε ε ε πει ^ν Α

Λευ ι της δε πα λιν μη φε ρων την ψυ χο

φθο ρον αλ γη η δο ο ο να ⁶ λ και αυ το ος κα

τι δω ων αν τι πα ρη η ηλ θε ε ε ε

μοι ^ν Α συ υ δε ο ευ δο κη σας ουκ εκ Σα

μα α ρει ει ει ας ⁶ λ αλλ εκ Μα ρι ας σαρκω

θη ναι Χρι στε ε ε ο Θε ος ^Δ Α τη φι λαν θρω

πι α σου πα ρα σχου μοι τη η ην ι α α

σιν ⁶ λ ε πι χε ω ων επ ε με το με ε ε

γα α σου ε ε ε λε ε ε ε ος ^ν Α

^χ ^N Α Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ζα⁶ φω νη μου προς Κυ υ υ ρι ι ον ε

ε δε η η η η θην^ν

Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν, λησταῖς περιπεσών, ἐσυλήθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, καὶ δεινῶς πληγωθεὶς, ὅλην μου τὴν ψυχὴν τετραυμάτισμαι, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνὸς ἀρετῶν, ἐν τῇ τοῦ βίου ὁδῷ, ἱερεὺς δὲ ἰδὼν με τῷ μώλωπι ὀδυνώμενον, διὰ τὸ ἀνίατον, παρορῶν, οὐκ ἐπιβλέπει. Λευΐτης δὲ πάλιν, μὴ φέρων τὴν ψυχοφθόρον ἀλγηδόνα, καὶ αὐτὸς κατιδὼν, ἀντιπαρῆλθέ μοι, σὺ δὲ ὁ εὐδοκήσας, οὐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι, Χριστὲ ὁ Θεός, τῇ φιланθρωπία σου, παράσχου μοι τὴν ἴασιν, ἐπιχέων ἐπ' ἐμέ, τὸ μέγα σου ἔλεος.

^ν **Τ**οις των ε μων λο γι σμων λη σταις
πε ε ρι πε ε σων⁶ ε συ λη θην ο τα α α

λα ας το ον νουν^ν και δει νως πλη γω θεις^Δ

ο λην μου την ψυχην τετρα α αυ μα τι ι σμαι
 + και εν θεν κει ει ει μαι 6 λ γυ μνος α ρε των ε εν
 τη του βι ι ου ου ο ο δω ν ι ε
 ρευς δε ι δων με τω μω λω πι ο δυ υ υ
 νω με ενον 6 λ δι α το α νι α τον πα ρο
 ρων ου ου κε πι βλε ε ε ε πει ν Λευ ι της
 δε πα λιν μη φερων την ψυ χο φθο ρον αλ
 γη η δο ο ο να 6 λ και αυ το ος κα τι δω ων
 α αν τι πα ρη η ηλ θε ε ε ε μοι ν συ
 υ δε ο ευ δο κη σας ου κε εκ Σα μα α ρει ει ει
 ας 6 λ αλλ εκ Μα ρι ας σα ρ κω θη ναι Χρι

στεε ε ο Θε ος Ἀ τη φι λαν θρω πι α σου
 πα ρα σχου μοι τη η ην ι α α σιν ὁ ε
 πι χε ω ω ν επ ε με το με ε ε γα α σου
 ε ε ε λε ε ε ε ος
 ὁ εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την
 δε η σιν μου Ἀ την θλι ψιν μου ε νω πι
 ον αυ του απαγγελω

Εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς
 Ἁγίοις· ξίφεσι γὰρ ἐκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ
 τὸν κλίναντα οὐρανοὺς, καὶ καταβάντα, ἐξέχεαν
 τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτόν,
 καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα, ἐταπεινώθησαν
 ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι, ὧν
 ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου,
 ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰ τις ἀρετὴ καὶ εἰ τις ἐπαινος πρε-
 πειτοῖς ἄγιοις ἄξιφεσι γὰρ ἐκλιναντοὺς
 αὐχένας ἄδιδασετον κλινανταοὺς ῥανοὺς
 καὶ κατὰ βαντὰ ἄεξεχεαντο αἰαί-
 μααυτῶν διὰ σέτον κενώσαντά σου
 τὸν ἄκαιμορφήν δουλοῦ λαβοόντα ἄε
 τὰ πεινώθησαν ἕως θανάτου ἄτην
 πτωχείαν σου μιμουμένοι ἄωνταῖς εὐχαῖς
 κατὰ τὸ πλήρη θος τῶν οἰκτιρμῶν σου ὁ
 Θεὸς ἐλεήσων ἡμᾶς

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος ὁ αὐτὸς. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

^χ ^ν ^Ν —————
 Ε ν τω ε κλειπειν εξ ε μου το πνευ
 ————— ^χ ^Δ ^Α —————
 μα μου και συ ε ε γνωσ τας τρι ι βου ους
 —————
 μου

Κύριε, σὺ τοὺς ἱεροὺς Μαθητάς σου, λογικοὺς οὐρανοὺς ἔδειξας, τούτων ἱεραῖς μεσιτείαις, τῶν τῆς γῆς κακῶν με λύτρωσαι, δι' ἐγκρατείας ὑψῶν, συνέσεως ἐκάστοτε, τῆς πρὸς τὰ πάθη τὸν λογισμόν μου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κυ υ ρι ε συτουςι ε ρουουςμα
θη τααςσου λο γι κουςου ρανουςε δειζας
του των ι ε ραις με σι τει ει ει αις
των της γης κα κων με λυ τρωσαι δι
εγ κρα τει ας υ ψων συ νε σε ως ε

κα στο τε της προς τα πα θη τον λο γι σμο

ο ον μου ως οι κτιρ μων και φι λα αν θρω ω

πος

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ε κρυ ψαν πα γι ι δα α μοι

Ἔχοντες, πάντες τὸν καιρὸν τῆς Νηστείας, ὥς συνεργὸν θείων πράξεων, κλαύσωμεν ἐξ ὅλης καρδίας, καὶ τῷ Σωτῇρι βοήσωμεν· Διὰ τῶν σῶν μαθητῶν, Κύριε πολυέλεε, σῶσον τοὺς φόβῳ ἀνυμνοῦντας, τὴν πολλὴν φιланθρωπίαν σου.

Ε χον τεσ παν τεσ τον και ρον της

Νη στει ει ας ως συ νερ γο ον θει ων πρα ξε ων

κλαυ σω μεν εξ ο λης καρ δι ι ι ας και

τω Σω τη η ρι ι βο η σω μεν δι α
των σων μα θη των Κυ υ ρι ε πο λυ ε λε
ε σω σον τους φο βω α νυ μνου ου ουντας
την πολλην φι λαν θρω πι ι α αν σου

Ἄτερον Προσόμοιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ἔνδοξον καὶ ἄχραντον.

κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και
ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω ω
σκων με

Ἀπόστολοι πανεύφημοι, οἱ τοῦ Κόσμου
πρεσβευταί, ἀσθενούντων ἰατροί, τῆς ὑγείας
φύλακες, ἀμφοτέρωθεν ἡμᾶς συντηρήσατε, τῆς
Νηστείας τὸν χρόνον διῆππεύοντας, ἐν ἀλλήλοις
ἐνθέως εἰρηνεύοντας, τὸν νοῦν ἀνενόχλητον τῶν
παθῶν φυλάττοντες, ἵνα ἄσωμεν Χριστῷ, ὥς
νικητῇ ἐξαναστάντι, ὕμνον ἅπαντες.

ἄποστολοι πανευφημοὶ τοῦ
 κόσμου πρεσβευταὶ ἁσθενούντων ἰατροὶ
 τῆς υγείας φυλάκες ἀμφοτέρωθεν
 ἡμᾶς συντηρήσατε τῆς νηστείας τὸν
 χρόνον διήκοντες ἐν ἀλλήλοις
 ἐν θείῳ εὐρηνοῦντες τὸν νοῦν
 ἀνενοχλήτων παθῶν φυλάττοντες
 ἑαυτοὺς ἵνα ἁσωμένῳ Χριστῷ νικητῇ
 ἐξανστάντι ὑμῶν ἀπαντες

Ἰχθὺς τοῦ Βου

ῥῆθελον δάκρυσιν ἐξαλειῖναι.

$\chi^M_6\lambda$ $\bar{A}$ πω λε το φυ γη απ ε μου $\chi^B_6\lambda$

πα⁶ συ ει η ελ⁶ πισμού με ρισμού ει
 εν γηζώντων⁶

Βάρει συνέχομαι ἀμελείας, τῷ βορβόρῳ
 ἐγκυλινδούμενος, βέλει κεντούμενος τοῦ Βελίαρ,
 καὶ μολύνω τὸ κατ' εἰκόνα μου. Ἐπιστροφεῦ
 ἀμελούντων, καὶ λυτρωτὰ ἐπταισμένων, Κύριε,
 πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον β':
 Βα⁶ ρει συ νε χομαι α με

λει^π ας⁹ τω βορ βορω εγ κυ λιν δουμενος⁶
 βε λει κεν του με νος του Βε λι αρ^π και μο λυ
 νω το κατ ει κο να μου⁶ ε πι στρο φευ
 α με λουν των^Δ και λυ τρω τα ε πται σμε
 νων^π Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λωμαι σω
 σον με⁶

^χ₆^B Προσχές προς την δε η σιν μου ^χ₆ ο τι

ε τα πεινω θηνσφοδρα ⁶_λ

Γέγονα πρόσκομμα τῶν ἀνθρώπων, γεωργήσας ὡς γηγενής, γεηρά· γάμω ὠμίλησα σῇ προστάξει, καὶ παρέβην μιάνας κοίτην ἐμήν, ὁ ἀπὸ γῆς πλαστουργήσας, τὸ πλάσμα σου μὴ παρίδης, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον γ': ⁶_λ Γε γο να προ σκομ μα των

ανθρωπων ^π₉ γε ωρ γη σας ως γη γε νης γε η

ρα ⁶_λ γα μω ω μι λη σα ση προ στα ξει ^π₉ και

πα ρε βην μι α νας κοι την ε μην ⁶_λ ο α

πο γης πλα στουρ γη σας ^Δ_λ το πλα σμα σου μη

πα ρι δης ^π₉ Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι

σωσον με

6
λ

χ^Γ B
6 λ P υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον
των με 6 λ ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ
περε με 6 λ

Δήμιος γέγονα τῇ ψυχῇ μου, τῆς σαρκός μου πρόνοιαν ποιησάμενος, δαίμοσι παίγνιον κατεστάθην, ἡδοναῖς δουλεύων καὶ ἀτοπήμασι τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου φεῖσαι, φυγαδευτὰ τῶν δαιμόνων. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον δ^ν: 6 λ Δ η μι ος γε γο να τη ψυ
χη μου π⁹ της σαρ κος μου προ ο νοι αν ποι η
σα με νος 6 λ δαι μο σι παι γνι ον κα τε στα θην
π⁹ η δο ναις δου λε ευ ων και α το πη μα σι

τη ευσπλαγχνι α σου φεισαι φυ γα δευ
 τα των δαιμονων Κυ υρι επρινεις τελος α
 πολωμαισωσον με
 χα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
 χην μου του ε ζο μο λο γη σα σθαιτω
 ο νο μα τισου

Ἐκὼν ἐξήμαρτον ὑπὲρ πάντας, διὰ τοῦτο
 ἐγκαταλέλειμμαι, ἔχω ἀντίδικον τῆς ψυχῆς μου,
 τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα καὶ σκοτίζει με. Ὁ
 φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει, καὶ ὁδηγὸς
 πλανωμένων. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
 σῶσόν με.

Προσόμοιον ε':
 Εκων εξημαρτον υπερ
 παντας δι α του το εγ κα τα λε λειμ

6
 λαι ε χω αν τι δι κον της ψυχης μου π της
 9
 6
 λ σαρ κος το φρο ο νη μα και σκο τι ζει με ο
 6
 λ φω τι σμος των εν σκοτει και ο δη γος πλα
 6
 λ νω με νων π Κυ υ ρι επριν εις τε λος α πολωμαι
 6
 λ σω σον με
 6
 λ 6 με υ πο με νου σι δι και οι
 6
 λ ε ως ου αν τα πο δω σ μοι 6

Ζήσεται ἔλεγεν ὁ Προφήτης, ἡ ψυχὴ μου
 Κύριε, καὶ αἰνέσει σε, ζήτησον πρόβατον
 πλανηθέν με, καὶ ἀρίθμησόν με τῇ ποιμένῃ σου·
 δός μοι καιρὸν μετανοίας, ἵνα στενάζων βοῶ
 σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

6
 λ Ζη σε ται ε λε γεν ο Προ φη της π η
 9
 6
 λ ψυ χη μου Κυ υ ρι ε και αι νε σει σε λ ζη

τη σον προ βα τον πλα νη θεν με ^π9 και α ριθ
μη σο ον με τη ποιμνη σου ⁶λ δος μοι και ρον
με τανοι ας ^Δλ ι να στε να ζων βο ω σοι ^π9 Κυ
υ ρι επριν εις τε λος α πολωμαι σω σον με ⁶λ
^χ6 ^Μ ^Β Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ
ρι ε ^χ6 ^λ Κυ ρι ε ει σα ακου σον της φω
νης μου ⁶λ

Ημαρτον ἡμαρτον ἀθετήσας, τὰ
προστάγματά σου Χριστέ ὁ Θεός, ἵλεως γενοῦ
μοι, ὦ Εὐεργέτα, ἵνα βλέψω τοῖς ἔνδοθεν
ὀφθαλμοῖς, καὶ ἀποφύγω τοῦ σκότους, καὶ μετὰ
φόβου βοήσω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Προσόμειον ζ': ^Β ^Π ^χ6 ^λ Η μαρ τον η μαρ τον α θε

τησας^π τα προσταγμα^Β τα σου Χριστε ο Θεος
 ι⁶ λε ως γε νου μοι ω Ευερ γε τα^π ι
 να βλε ψω τοις εν δο θεν οφ θαλ μοις⁶ και α
 πο φυ γω του σκο τους^Δ και με τα φο βου
 βο η σω^π Κυ υ ρι επριν εις τε λος α πολωμαι
 σωσον με⁶
^χ⁶ Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
 χον τα^χ⁶ εις την φω νην της δε η σε ως
 μου⁶

Θῆρές με ἄγριοι περιέσχον, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν
 με ἄρπασον Δέσποτα· θέλεις γὰρ ἅπαντας τοῦ
 σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν,
 πάντας ἀνθρώπους ὡς Κτίστης, καὶ μετὰ
 πάντων με σῶσον. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος

ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον η':

6
 λ Θη ρες με α γρι οι πε ρι ε
 6
 λ σchon π 9 αλλ εξ αυ των με α αρ πα σον Δε
 6
 λ σπο τα 6 λ θε λεις γαρ α παν τας του σω θη ναι π 9
 6
 λ και εις ε πι γνω σιν α λη θει ας ελ θειν 6 λ
 6
 λ παν τας αν θρω πους ως Κτι στης Δ και με τα
 6
 λ παν των με σω σον π 9 Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α
 6
 λ πο λω μαι σω σον με 6 λ
 6
 λ 6 λ Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 6
 λ σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε 6 λ τις υ πο στη
 6
 λ σε ται 6 λ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος

εστιν

εστιν

6
λ

Ἰαμα γίνου μοι Εὐεργέτα, λυτρωτὰ σωτήρ μου καὶ μὴ ἀπώση με, ἵδε με κείμενον ἀνομίαις, καὶ ἀνάστησόν με ὡς παντοδύναμος, ἵνα κἀγὼ ἐξαγγέλλω, τὰς πράξεις μου καὶ βοῶ σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον Θ':

6
λ

α μα γι νου μοι Ευ ερ

γε τα λυ τρω τα Σω τη ηρ μου και μη α

πω ση με ι δε με κει με νον α νο μι αις

και α να στη σο ον με ως παν το δυ ναμος

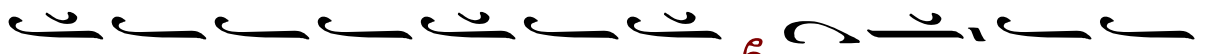
ι να κα γω ε ξα γ γε λ λω τας πρα ξεις μου

και βο ω σοι Κυ υ ρι ε πρι νεις τε λος α πο λω

μαι σω σον με

6
λ

νε κεν του ο νο μα τος σου υ

 πε μει να σε Κυ ρι ε ⁶λ υ πε μει νεν

 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ⁶λ ηλ πι

 σεν η ψυ χη ημου ε πι τον Κυ ριον ⁶λ

Κρύψας τὸ τάλαντον τὸ δοθέν μοι, ὡς
 ἄγνῶμων δοῦλος τῇ γῇ κατέχωσα· καὶ γὰρ ὡς
 ἄχρηστος κατεκρίθην, καὶ οὐ τολμῶ λοιπὸν
 ἐξαιτῆσαί σοι, ὡς ἀνεξίκακος οἴκτειρόν με, ἵνα
 κἀγὼ ἀνακράζω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
 ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον ι': ^Π
⁶λ **Κ**ρυ ψας το τα λαν τον το δο
^Β

 θεν μοι ^π9 ως α γνω μων δου ου λος τη γη κα

 τε χω σα ⁶λ και γαρ ως α χρη στος κα τε κρι
^Π

 θην ^π9 και ου τολ μω λοι πο ον ε ζαι τησαι

 σοι ⁶λ ως α νε ζι κα κος οι κτει ρον με ^Δ1

να κα γω α νακραζω ^π9 Κυ υ ρι επρινεις τε

λος α πολωμαι σωσον με ⁶λ

^χ6λ ⁶λ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι

νυ κτος ⁶λ α πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ6λ

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον ⁶λ

Λίμνην ἐξήρανας παθημάτων, τῆς Αἱμορροούσης ἀφῇ κρασπέδου σου, λήψομαι ἄφεσιν ἐγκλημάτων, ἀδιστάκτω πίστει σοι προσερχόμενος. Δέξαι καὶ ὥς ἐκείνην, καὶ ἴασαί μου τὸ ἄλγος. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον ια': ⁶λ ⁶λ Λι μνην ε ζη ρα νας πα θη

μα των ^π9 της αι μορ ρο ου σης α φη κρα

σπε δου σου ⁶λη ψο μαι α φε σιν εγ κλη μα
 των ^πα δι στα κτω πι ισ τει σοι προ σερ χο
 με νος ⁶δε ζαι κα με ως ε κει νην ^Δκαι ι
 α σαι μου το αλ γος ^πΚυ υ ρι ε πρι νεις τε λος
 α πο λω μαι σω σον με ⁶
^χ⁶^λ ⁰ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ⁶^λ
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χ^Δ
 εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ του ⁶^λ

Μέλλεις καθέζεσθαι ἐπὶ θρόνου, ὁ ποιήσας
 λόγῳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, μέλλομεν
 ἅπαντες παραστῆναι, ἐξαγγέλλοντές σοι τὰς
 ἁμαρτίας ἡμῶν, πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν

μετανοία με δέξαι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον ιβ':

 6
 λ Μελ λεις κα θε ζε σθαι ε πι

 θρο νου ^π9 ο ποι η σας λο ο γω τον ου ρα

 νον και την γην 6
 λ μελ λο μεν α παν τες πα ρα

 στη ναι ^π9 ε ζα γ γελ λον τε ες σοι τας α μαρ

 τι ας η μων 6
 λ προ της η με ρας ε κει νης Δ

 εν με τα νοι α με δε ζαι ^π9 Κυ υ ρι ε πρι νεις

 τε λος α πο λω μαι σω σον με 6
 λ

 6
 λ Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

 ε θνη 6
 λ ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι

 λα οι 6
 λ

Νεῦσον τῷ ὄμματι τῷ εὐσπλάγχνῳ, καὶ
γενοῦ μοι ἰλεως μόνε Σωτήρ, νάματα δώρησαι
ἰαμάτων, τῇ ἀθλίᾳ μου καὶ ταλαιπώρῳ ψυχῇ,
ἀπόσμηξον ἐκ τοῦ ρύπου, τῶν ἔργων μου ἵνα
μέλψω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν
με.

Προσόμοιον ιγ':

⁶λ **Ν**ευ σον τω ομ μα τι τω ευ
σπλαγχνω ^π9 και γε νου μοι ι λεως μο νε Σω
τηρ ⁶λ να μα τα δω ρησαι ι α μα των ^π9 τη
α θλι α μου και τα λαι πω ρω ψυ χη ⁶λ α
πο σμη ξον εκ του ρυ που ^Δ των ερ γων μου ι
να μελ ψω ^π9 Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λωμαι
σω σον με ⁶λ
^χ⁶λ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε

ος αυ του εφ η μας ⁶ και η α λη θει
α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι
ω να ⁶

Σίφη ηὐτρέπισεν ὁ Βελίαρ, ἐκθηρεῦσαι
σπεύδων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ξένον
ἐποίησέ με Οἰκτίρμον, φωτισμοῦ τῆς γνώσεως
τοῦ προσώπου σου. Ὁ κραταιὸς ἐν ἰσχύϊ,
τούτου σκευῶν ἄρπασόν με· Κύριε, πρὶν εἰς
τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον ιδ': ⁶ **Σ**ι φη ηυ τρε πι σεν ο Βε
λι αρ ^π εκ θη ρευ σαι σπε ευ δων την τα πει
νην μου ψυχην ⁶ ξε νον ε ποι η σε με Οικτιρ
μον ^π φω τι σμου της γνω ω σε ως του προ σω
που σου ⁶ ο κρα ται ος εν ισχυι ^Δ του του

σκευων αρ πασον με ^π9 Κυ υ ρι επρινεις τελος
α πολωμαι σωσον με ⁶λ

Σπχ. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς
ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὔ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

^χ
⁶λ Προς σε η ρα τους ο φθαλ μους μου
τον κα τοι κουν τα εν τω ου ρα νω ⁶λ ι
δου ως ο φθαλ μοι δου λων εις χει ρας των
κυ ρι ων αυ των ⁶λ ως ο φθαλ μοι παι δι
σκησ εις χει ρας της κυ ρι ας αυ της ⁶λ ου
τως οι ο φθαλ μοι η μων προς Κυ ρι ον

τον Θεον ημων ^χ₆ εως ου οικτειρησαι
η μας ⁶_λ

“Ολος τοις πάθεσιν ἐδουλώθην,
ἐγκαταλείψας νόμον καὶ θείας γραφάς, ὅλον με
ἵασαι εὐεργέτα, δι’ ἐμὲ κατ’ ἐμὲ γεγονῶς
ἀγαθέ, ἐπίστρεφόν με οἰκτίρμον, ὁ τῶν παθῶν
καθαιρέτης. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Προσόμοιον ιε':

⁶_λ Ολος τοις παθεσιν εδου
λωθην ^π₉ εγ κα τα λει ψας νο μον και θει ας
γρα φας ⁶_λ ο λον με ι α σαι ευ ερ γε τα ^π₉
δι ε με κατ ε με γε γο νως α γα θε ⁶_λ ε
πι στρε ψον με ο ι κτιρ μον ^Δ_λ ο των πα θων
κα θαι ρε της ^π₉ Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω

μαί σωσον με

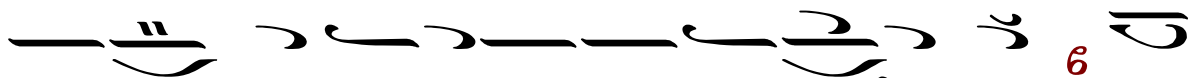
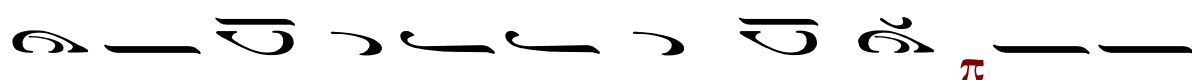
6
λ

Σπ'χ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

6
λ **Ε** λε η σον η μας Κυ ρι ε ε
λε η σον η μας 6
λ ο τι ε πι πο λυ
ε πλη σθη μεν ε ζου δε νω σε ως 6
λ ε
πι πλει ον ε πλη σθη η ψυ χη η μων 6
λ
το ο νει δος τοις ευ θη νού σι 6
λ και η ε
ζου δε νω σις τοις υ πε ρη φα νοις 6
λ

Πόρνη τοῖς δάκρυσι καταβρέχει, τοὺς ἀχράντους τε καὶ τιμίους πόδας σου, πάντας προτρέπουσα τοῦ προστρέχειν, καὶ λαμβάνειν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν. Αὐτῆς τὴν πίστιν παράσχου, κἄμοι Σωτὴρ του βοᾶν σοι, Κύριε,

πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

⁶λ Πορ νη τοις δα κρυ σι κα τα βρε χει ^π9 τους

α χραν τους τε και τι μι ους πο δας σου ⁶λ παν

τας προ τρε που σα του προ στρε χειν ^π9 και λαμ

βα νειν λυ υ σιν των εγ κλη μα των αυ των ⁶λ

αυ της την πι στιν πα ρα σχου ^Δλ κα μοι Σω

τηρ του βο αν σοι ^π9 Κυ υ ρι ε πρι ν εις τε λος α

πο λω μαι σω σον με ⁶λ

⁶λ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

⁶λ
σοι ^π9
Ρύπον καθάρισον τῆς ψυχῆς μου, ὁ δι' ἐμέ
πτωχεύσας καὶ νηπιάσας σαρκί, ῥανίδα ἐλέους
σου καταπέμψας, τῷ ἀσθενεῖ καὶ τεθλασμένῳ
Χριστέ, ἀπόπλυνον ἐκ τοῦ ῥύπου, ἰάτρευσον

ἀσθενοῦντα. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Προσόμοιον ιζ':

6
λ Pυ πον κα θα ρι σον της ψυ
6
λ ο δι ε με πτω χευ σας και νη πι
π9 χης μου ο δι ε με πτω χευ σας και νη πι
6
λ α σας σα ρκι ρα νι δα ε λε ους σου κα τα
π9 πεμ ψας τω α σθε νει και τε θλα σμε νω Χρι
6
λ στε α πο πλυ νον εκ του ρυ που ι α
π9 τρευ σον α σθε νουν τα Κυ υ ρι ε πριν εις τε
6
λ λος α πο λω μαι σω σον με

6
λ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
6
λ σοι

Στήριξον Δέσποτα τὴν ψυχὴν μου, σοὶ
προστρέχειν καὶ σοὶ δουλεύειν αἰεὶ· σκέπη

ὑπάρχεις γάρ μου καὶ φύλαξ, καὶ ἀντίληψις καὶ
βοήθεια, ἀξίωσον Θεὲ Λόγε, βοᾶν με ἐν
παρρησίᾳ· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Προσόμοιον ιη':

6
λ C τη ρι ζον Δε σπο τα την ψυ
χην μου π σοι προ στρε χειν και σοι δου λευ ειν α
ει 6 λ σκε πη υ παρ χεις γαρ μου και φυ λαξ π q και
αν τι λη ψις και βο η θει α 6 λ α ξι ω
σον Θε ε Λο γε δ βo αν με εν παρρη σι α
π q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον
με 6 λ

6 λ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
σοι 6 λ

Τεῖχος ἀπόρθητον ἡμῖν γενοῦ, Ἰησοῦ
Σωτὴρ καὶ ἐλεῆμον Θεέ· τρόποις καὶ ἔργοις
ἀπατηλοῖς γάρ, συμπεπτώκαμεν, ἀλλ'
ἀνάστησον, ὥς εὐεργέτης τὸ πλάσμα, καὶ
διαλλάγηθι ὥς οἰκτίρμον. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον ιθ':

6
λ Τειχος α πορ θη τον η μιν
γε νου π
9 Ι η σου Σω τηρ και ε λε η μον Θε
ε 6
λ τρο ποις και ερ γοις α πα τη λοις γαρ π
9 συμ
πε πτω κα μεν αλλ α να στη σον 6
λ ως ευ
ερ γε της το πλα σμα Δ
και δι αλ λα γη
θι ως οικτιρμων π
9 Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α
πο λω μαι σω σον με 6
λ

6
λ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

3

σοι

6
λ

Υἱὸς ὁ ἄσωτος ἐγενόμην, διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, λιμῶ νῦν τήκομαι, ὑπὸ τὴν σκέπην σου καταφεύγω, ὥσπερ ἐκεῖνον δέξαι με Πάτερ ἀγαθέ, καὶ μέτοχον τῆς τραπέζης, ἀξιῶσον τοῦ βοᾶν σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμειον κ':

6
λ

Υἱ ος ο α σω τος ε γε

νο μην ^π9 δι α σκορ πι σας τον πλου ου τον λι

μω νυν τη κομαι ⁶λ υ πο την σκε πην σου κα

τα φευ γω ^π9 ω σπερ ε κει νον δε ζαι με Πα τερ

α γα θε ⁶λ και με το χον της τρα πε ζης ^Δα ζι

ω σον του βο αν σοι ^π9 Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος

α πο λω μαι σω σον με

6
λ

⁶_λ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

σοι

⁶_λ

Φθόνω ἐξέβαλε Παραδείσου, τὸν πρωτόπλαστον ὁ ἀρχέκακος, φάσκων τὸ Μνήσθητι ἐπὶ ξύλου, ὁ Ληστής ἀπέλαβε τὸν Παράδεισον, ἐγὼ δὲ πίστει καὶ φόβῳ, τὸ Μνήσθητί μου, βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον κα':

⁶_λ Φθονω ε ξε βα λε Πα ρα

δει σου ^π₉ τον πρω το πλα στον ο αρ χε κακος

⁶_λ φασκων το μνη σθη τι ε πι ξυ λου ^π₉ ο Λη

στης α πε ε λα βε τον Πα ρα δει σον ⁶_λ ε γω

δε πι στει και φο βω ^Δ το μνη σθη τι μου βο ω

σοι ^π₉ Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον

με

6
λ

6
λ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

σοι

6
λ

Χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ ὁ Θεός, χάριν καὶ ἔλεός μοι παράσχου, τῇ πρεσβείᾳ τῆς παναμώμου Μητρος, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, καὶ τῶν Ἀγίων σου πάντων. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον κβ':

6
λ **Χ**ει ρα μοι ε κτεινον ως τω

6
λ Πε τρω <sup>π
9</sup> και α να γα γε του βυ θου ο Θε ος

6
λ χα ριν και ε λε ος μοι πα ρα σχου <sup>π
9</sup> τη πρε

σβει α της πα να μω μου Μη τρος <sup>6
λ</sup> της σε

τε κου σης α σπο ρως ^Δ και των Α γι ων σου

παν των ^π Κυ υ ρ ι ε π ρ ι ν ε ι ς τ ε λ ο ς α π ο λ ω μ α ι

σω σ ο ν μ ε ⁶

⁶ Δ ο ξ α σ ο ι ο Θ ε ο ο ς η μ ω ν δ ο ξ α
σοι ⁶

Ψάλλοντα, δέξαι με καθ' ἐκάστην, ὁ Ἄμνός
ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν μου, ψυχὴν καὶ σῶμά μου
ὀλοκλήρως, εἰς τὰς χειράς σου παρατίθημι, καὶ
ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, χρεωστικῶς ἐκβοῶ σοι.
Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον κγ': ⁶ Ψάλλοντα δεξαι με καθ ε

καστην ^π ο Α μ ν ο ς ο α ι α ι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ

τι αν μου ⁶ ψ υ χ η ν κ α ι σ ω μ α μ ο υ ο λ ο κ λ η

ρ ω ς ^π ε ι ς τ α ς χ ε ι ρ α ς σ ο υ π α ρ α τ ι θ η μ ι ⁶ κ α ι

ε ν ν υ κ τ ι κ α ι η μ ε ρ α ^Δ χ ρ ε ω σ τ ι κ ω ς ε κ β ο

ω σοι ^π9 Κυ υ ρι ε π ρ ι ν ε ι ς τ ε λ ο ς α π ο λ ω μ α ι σ ω

σον με ⁶λ

⁶λ Δ ο ξ α σοι ο Θε ο ο ς η μ ω ν δ ο ξ α

σοι ⁶λ

ᾠ τῆς ἀφάτου σου εὐσπλαγχνίας,
ὕπεράγαθε ἀνεξίκακε Κύριε! ὦ ἀναμάρτητε καὶ
οἰκτίρμον, μή με ἀπορρίψῃς ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου, ὅπως κἀγὼ εὐχαρίστως, χαίρων καὶ
ψάλλων βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον κδ': ⁶λ ᾠ τ η ς α φ α τ ο υ σ ο υ ε υ

σ π λ α γ χ ν ι α ς ^π9 υ π ε ρ α γ α θ ε α ν ε ξ ι ι

κα κε Κυ ρ ι ε ⁶λ ω α ν α μ α ρ τ η τ ε κ α ι ο ι

κ τ ι ρ μ ο ν ^π9 μ η μ ε α π ο ρ ρ ι ψ η ς α π ο τ ο υ π ρ ο

σω που σου ⁶λ ο πως κα γω ευ χα ρι στως ^Δλ

χαι ρων και ψα λ λων βο ω σοι ^π9 Κυ υ ρι ε πρι ν εις

τε λος α πο λω μαι σω σον με ^{Θεοτοκίον.} ⁶λ

^πχ ⁶λ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ⁶λ

⁶λ και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην ⁶λ

”Ω τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει! ὦ τοῦ ξένου τόκου τὸ ὑπερθαύμαστον! ὦ πῶς Παρθένος βρέφος σε φέρει, ἐν ἀγκάλαις ταύτης τὸν Ποιητὴν καὶ Θεόν! ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθῆναι, καταδεξάμενος εὐεργέτα, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

⁶λ ὦ τη αρ ρη τω συγ κα τα βα σει ^π9 ω

του ζε νου το ο κου το υ περ θαν μα
 στον ⁶ω πως Παρ θε νος βρε φος σε φε ρει ^π
 εν αγ κα λαις τα αυ της τον Ποι η την και
 Θε ον ⁶ο εξ αυ της σαρκω θη ναι ^Δκα τα
 δε ζα με νος ευ ερ γε τα ^πΚυ υ ρι ε πρι ν εις
 τε λος α πο λω μαι σω σον με ε ε ε ⁶

Ψαλλομένου τοῦ Θεοτοκίου, γίνεται ἡ Εἴσοδος.

*Καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία καὶ ἡ Θ. Λειτουργία
 τῶν Προηγιασμένων Δώρων.
 Εἴσοδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ.*

Σοφία, Ὁρθοί.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός,
 οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
 ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς
 ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς
 ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ

διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἑσπέρας.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 43' (93).

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων.

Στίχ. Ὑψώθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν.

Σοφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ΙΖ', 1-9)

Πρόσχωμεν.

Ἐγένετο Ἀβραμ ἐτῶν ἐνενηκονταεννέα.

Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου, εὐαρέσκει ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα.

Καὶ ἔπεσεν Ἀβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων·

Ἴδου ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ, καὶ ἔση πατὴρ πλήθους ἐθνῶν.

Καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν ἔθνῶν τέθεικά σε.

Καὶ αὐξάνῳ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ,

καὶ ἀναμέσον σου, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναι σου Θεός, καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ.

Καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναάν, εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 146 (95).

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελῶς* Κέλευσον!

Ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατὸν ἐξηρτημένον, ἵσταται ἐμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Γοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἱστάμενος ἐπὶ τῆς Ὡραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φ**ῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΙΕ', 20 - ΙΣ', 9)

Σοφία, **Π**ρόσχωμεν.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ.

Ἀνοήτου τρίβοι, ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται.

Ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή.

Οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εἶπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ.

Ὅδοι ζωῆς διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ Ἄδου σωθῇ.

Οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾶ Κύριος, ἐστήριξε δὲ ὄριον χήρας.

Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος, ἄγνων δὲ ῥήσεις σεμναί. Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις σώζεται.

Ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου, ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ.

Καρδίαι δικαίων μελετῶσι πίστεις, στόμα δὲ ἁσεβῶν ἀποκρίνεται κακά.

Δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνδρῶν δικαίων,
διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται.

Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς
δὲ δικαίων ἐπακούει, θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ,
εὐφραίνει καρδίαν, φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει
ὀστᾶ.

Ὁ εἰσακούων ἐλέγχους ζωῆς, ἐν μέσῳ
σοφῶν αὐλισθήσεται.

Ὅς ἀπωθεῖται παιδείαν, μισεῖ ἑαυτόν, ὁ δὲ
τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν ἑαυτοῦ.

Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ
δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ.

Τῷ ἀνθρώπῳ πρόθεσις καρδίας, καὶ παρὰ
Κυρίῳ ὑπόκρισις γλώσσης.

Ὅσω μέγας εἶ, τοσοῦτον ταπείνου σεαυτόν,
καὶ ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εὐρήσεις
χάριν.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ τῷ
Θεῷ, καὶ ἐδράζων πνεύματα Κύριος.

Κύλισον ἐπὶ Κύριον τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδρασθήσονται οἱ λογισμοί σου.

Πάντα εἰργάσατο Κύριος δι' ἑαυτόν οἱ δὲ
ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται.

Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος,
χειρὶ δὲ χειράς βαλὼν ἀδίκως, οὐκ
ἀθωωθήσεται.

Ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν δίκαια, δεκτὰ
δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον, ἢ θύειν θυσίας.

Ὁ ζητῶν τὸν Κύριον, εὐρήσει γνῶσιν μετὰ
δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτόν,
εὐρήσουσιν εἰρήνην.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ
δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς
ἡμέραν κακὴν.

Κρεῖσσον ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ
πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας.

Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ὁ ἱερεὺς, + Εἰρήνη σοι. **Σ**οφία.

Ὁ ἱερεὺς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐλαφρῶς, ψάλλει σεμνῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς Ἦχον πλ. α'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία
ἐσπερινή.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἰχθὺς λῆ Πα

[illegible]

Ἐπερον Ὁμόηχον.

Ἦχος λ̣̣̣ Πα

π̣̣̣ Π
Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο
σε ε ευ χη η η μου ου π̣̣̣ ως θυ μι ι α α
μα ν̣̣̣ ε νω πι ο ο ον σου ου ου Δ̣̣̣ ε παρ
σις τω ων χει ει ει ρω ωων μου ου π̣̣̣ θυ σι ι
ι ι α ν̣̣̣ ε ε ε σπε ε ε ε ε ε
ρι ι νη η η η π̣̣̣

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἁγίας
Τραπεζῆς καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως:

Στίχος α'. **Κ**ύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι με
πρὸς σέ.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς Ἁγίας
Τραπεζῆς καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχος β'. **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἁγίας
Τραπεζῆς καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχος γ'. **Μ**ὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἁμαρτίαις.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἔνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἔνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ Ἱερεὺς εὐρισκόμενος ἤδη ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὡραίαν Πύλην, θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ψάλλων·

Ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

Ἀκολουθῶς δὲ θυμιᾷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον.

Επαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.
Εἶτα.

Ὁ Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης ἱστάμενος), λέγει τὴν Ἑκτενῇ.

Εἰπὼμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπὼμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου ____.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

* Συνήθως μέχρι καὶ τῆς δεήσεως ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ

Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ
ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ
τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ
παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἁπαξ)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην
ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου,
καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον
τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἰνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ενώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Σοὶ, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων

σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ἰνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

*Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὥς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἰ.
Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.*

Ὁσοι κατηχούμενοι, προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε.

Ὁσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προσέλθετε· εὐξασθε οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον. (λέγει μεθ' ἐκάστην δέησιν χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν στηρίξῃ αὐτούς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσῃται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποιίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ χορός: **Γ**οὶ, Κύριε.

Τοῦ διακόνου ἐκφωνοῦντος τὰ ἀνωτέρω, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον

φώπσμα εὐτρεπιζομένων.

Επίφανον, δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἅγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένους, καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει στήριξον ἐν ἐλπίδι τελείωσον ἐν ἀγάπῃ μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκφώνως.

Οτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ὁ διάκονος λέγει τὴν ἀπόλυσιν τῶν πρὸς τὸ φώπσμα εὐτρεπιζομένων.

Οσοι πρὸς τὸ φώτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε.

Οσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· μή τις των κατηχουμένων.

Οσοι πιστοί, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Γοφία.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ
τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς
ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς
αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως
ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν
ἐνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν
ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ
λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα
καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον ἡμῶν
τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας
ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι
πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα,
πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ
κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Γοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν
σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν
τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀξιούς ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς
ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ
ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ
ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα,
κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ
μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ,
ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως
δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον
ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας
ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας
γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς ἦχον πλ. β'. Ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

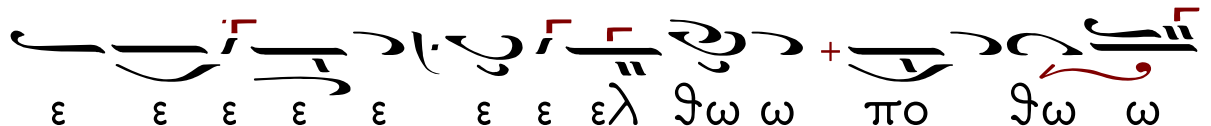
Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΝΥΝ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

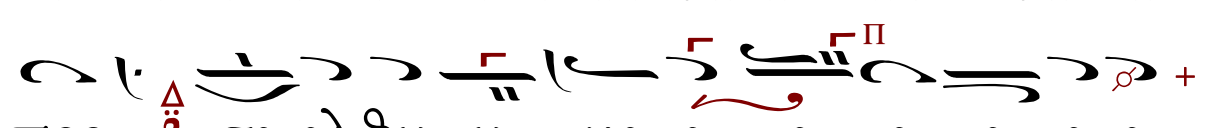
Διασκευὴ Θρασύβουλου Στανίτσα.

Ἦχος λ' Πά

λε ε χει ε α α λε ες
Νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υν αι
αι αι αι αι αι αι δι ν α α α α α
μει ει ει ει ει ει ει ει ει εις τω ω ων
ου ου ρα α α α τω ων ου ου ρα α νω
ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ων ου
υ υ υ υ υ υν η η η η συν η η
μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω

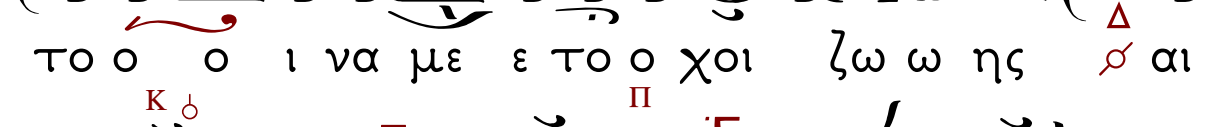
 προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε

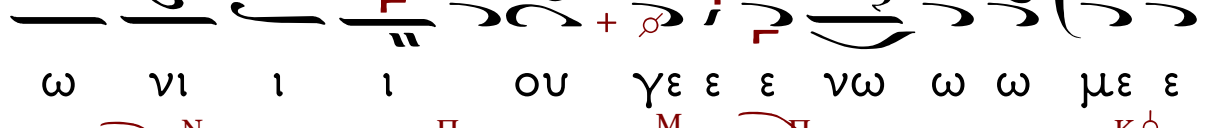
 ε ε εν ι να με ε ε ε ε ε ε

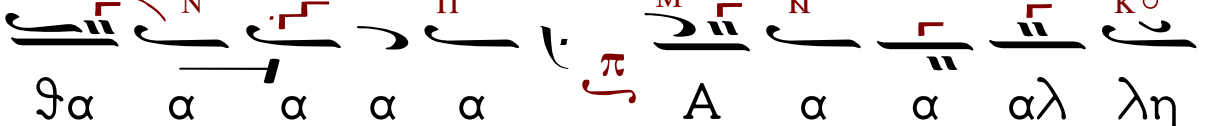
 το ο ο ι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι

 ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε

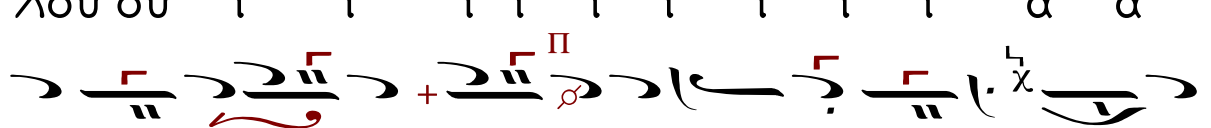
 θα α α α α Α α α αλ λη

 λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

 α α α α α α α α α α α α α

 χα α α α

ἈΝΤΙ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου († 1777)

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Νυ ν ν ν ν ν ν ν ν αι αι αι αι
αι αι αι Δυ να α μει ει ει ει ει ει ει ει
εις των ου ου ου ου ρα α α νω ω ω
ω ω ω ωων συ ν ν ν ν ν ν ν ν η
η η η η η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν α
α ο ρα α τω ω ω ω ω ω ω ως λα
τρε ε ε λαα τρε ε ευ ου σι ι ι ι ν ι
ι ι ι ι ι ι ι ι δου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου γα α αρ ει ει ει
 ει σπο ο ο ρευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι
 αι ο Βα α α α σι ι ι λε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ευς της δο ο ο ζη η η η η η η ης

δ ου ου ου θυ σι ι α μυ υ στι
 κη η η η η η η τε ε ε ε ε ε
 τε ε ε ε ε ε ε λει ει ω με νη δο ρυ
 φο ρει ει ται αι αι αι αι αι αι αι πιστει
 και πο ο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε λ θ ω ω π ο ο
 θ ω ω ω π ρ ο σ ε ε λ θ ω ω μ ε ε ε ε ε ε
 ε ε Δ ι ι ν α α μ ε ε ε ε ε ε τ ο ο
 ο ι ν α μ ε ε τ ο ο ο χ ο ι ζ ω ω η σ α ι ω
 ν ι ι ι ι ο υ γ ε ε ν ω ω ω μ ε ε θ α α
 Α α α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α

Δ

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἀγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Coι, Κύριε.

Ο τῶν ἁρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλήν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἄριθμός, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγιάσον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδῶτι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδία, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις

καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχυνω ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξιώσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ

θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἔλθῃ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξιώσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ Ἱερεὺς κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων, βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἀέρος, ἄπτεται τοῦ Ζωοποιοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἀγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα.

ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ. (Σπῖχοι)

Ἦχος 4 Πα

Π
χ π
q Γε ε ευ σα α α α α α α α α
σθ ε π
q και αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και
ι ι δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε χ
q
ο ο τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι
ο ο ος χ
q α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α α α α π
q

Σπῖχος 1. χ
π
q Ευ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν

παν τι και ρω π
q δι α παν τος η αι νε

χ
π
q σις αυ του εν τω στο μα τι ι μου π
q

Π
π
q Γευ σα σθ ε ε ε ε ε ε ε π
q και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α

Στίχος 2. Εν τω Κυ ρι ω ε παι νε θη

σε ται η ψυ χη μου ακου σα τω σαν

πρα εις και ευ φραν θη τω σαν

Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο

על ידי חכמינו

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

דער פארגאנגענער טאג איז געווען אַ פֿאַרשטאַנדענער טאָג. אַלע האָבן געוואָלט אַ פֿאַרשטאַנדענער טאָג. אַלע האָבן געוואָלט אַ פֿאַרשטאַנדענער טאָג.

ος ᾧ α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

$$\pi$$
$$\alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha$$

Στίχος 3.

ἡ Μεγάλη ἐκκλησία τοῦ Κυρίου

$$- \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} d\theta \left(\frac{\partial \phi}{\partial \theta} \right)^2 + \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} d\theta \left(\frac{\partial \psi}{\partial \theta} \right)^2$$

συν ε μοι και υ ψω σω μεν το ο νο μα

$$\overline{\mu}_+^{\chi} \overline{\mu}_-^{\chi} \overline{\mu}_+^{\chi} \overline{\mu}_-^{\chi} \overline{\mu}_+^{\chi} \overline{\mu}_-^{\chi} \overline{\mu}_+^{\chi} \overline{\mu}_-^{\chi}$$

αυ του η ε πι το αυ το η

אֵלֶּיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְעַתָּה

¶ Εὐ σὰ σὺ ε ε ε ε ε ε ε ¶ καὶ

$$\text{Diagram 1} + \text{Diagram 2} = \text{Diagram 3} + \text{Diagram 4}$$

α1 α1 α1 1 1 1 1 Οε ε ε κα1 1 1

Handwritten: $\frac{1}{x} = x^{-1}$

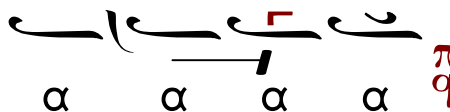
○ ○ ρ ε ε ε ε ε ε ε τ ε ε ε ε

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

[illegible]

ος ϑ α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

 α α α α ^π_q

Σπ/χος 4. ^χ_π^M

φω τι σθη τε ^π9 και τα προ σω πα υ μων ^π9

ου μη καται σχυνθη ^π9

^Π
^π9 Γευ σα σθη ε ε ε ε ε ε ε ^π9 και

αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^χ9 ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 ο ο

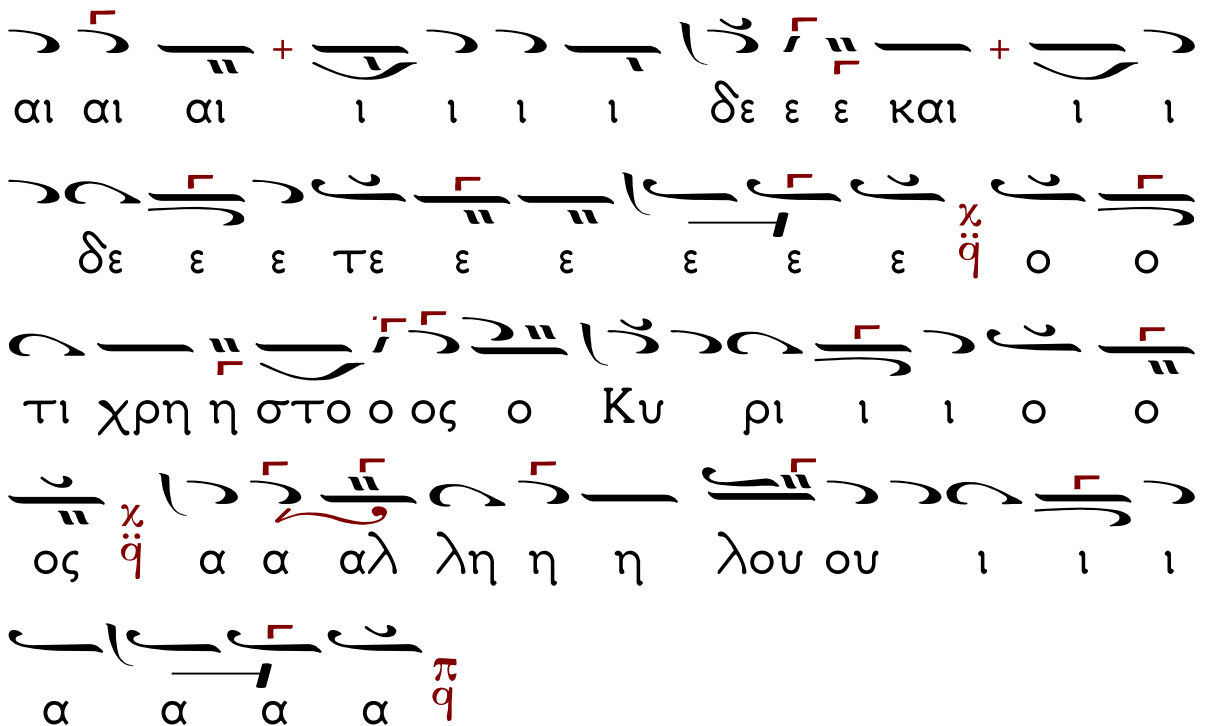
ος ^χ9 α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α ^π9

Σπ^χχος 6. ^π9 ^Μ Ουτος ο πτωχος ε κε κρα ζε

^π9 και ο Κυ ρι ος ει ση κου σεν αυ του ^π9

και εκ πα σων των θλι ψε ων αυ του ^π9 ε σω

10 **Φ**οβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

11 **Π**λούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάψαλμα).

12 **Δ**εῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

13 **Τ**ίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

14 **Π**αῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

15 Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16 Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

17 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

19 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20 Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

21 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

22 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

23 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

Ἰωάννου Κλαδά.

Ἦχος ♯̣ Τετράφωνος

Ἰ̣χ̣ | 3 Π K | 3 3 4

Γ̣ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

4 4 Π

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

3 4

ε ε ευ σα α α σθ ε ε ε ε ε ε

3 N Π N

π̣̣̣ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

Π π̣̣̣

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και

K ♯̣

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ι ι

Δ ♯̣

ι ι ι ι ι ι δε ε ε ε ε ε ε

Π Δ K ♯̣

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και αι

3 3 ♯̣

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 και αι ι δε ε τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ο ο ο τι ι ι ι ι ι χρη η η

 η η η η στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

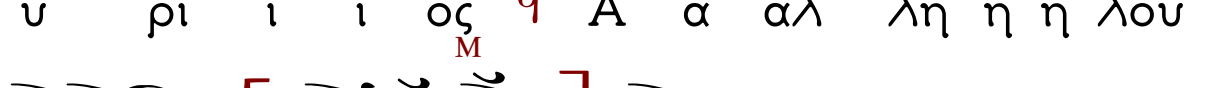

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

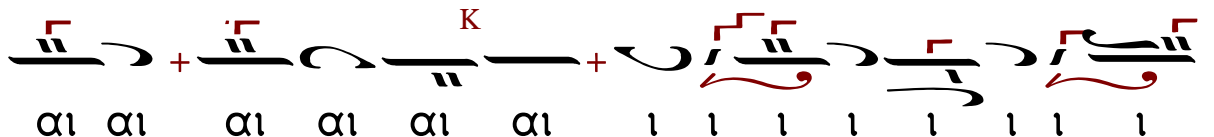

 ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ ο

 Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ο Κυ

 υ ρι ι ι ος Α α αλ λη η η λου

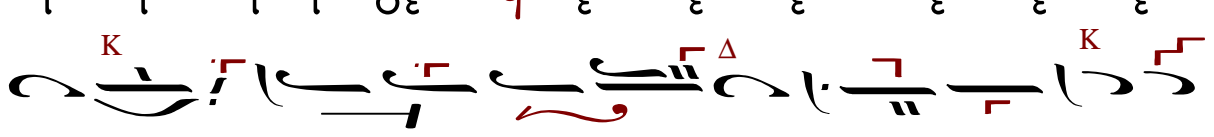

 ου ι ι ι α α α α

 α1 α1 α1 α1 α1 1 1 1 1 1 1 1 1

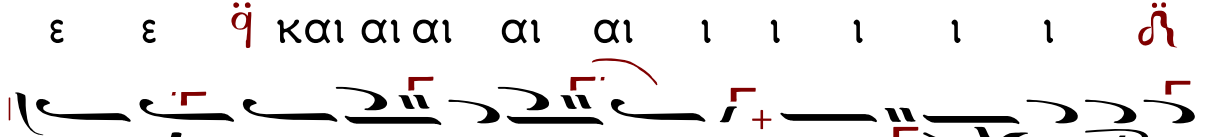
 1 1 1 1 δε 1 ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

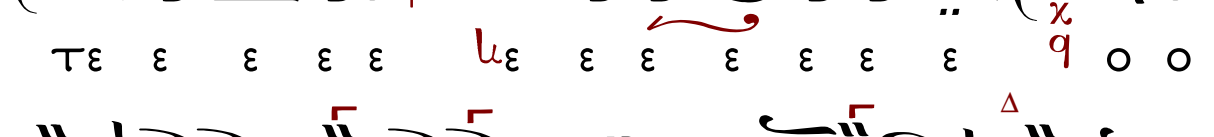
 ε ε και α1 α1 α1 α1 1 1 1 1 1

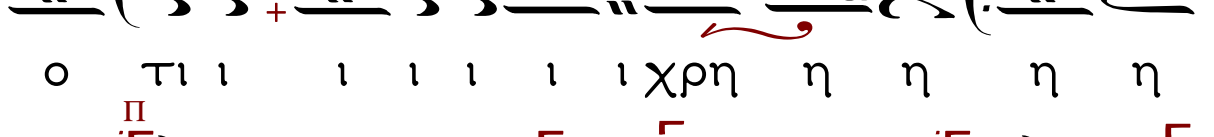
 1 1 1 1 1 1 1 1 και α1 1 1 δε ε

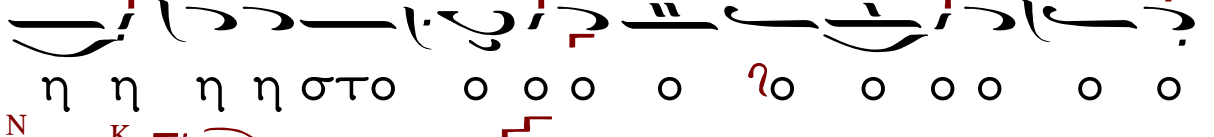
 τε ε ε ε ε 1 ε ε ε ε ε ε ε ο ο

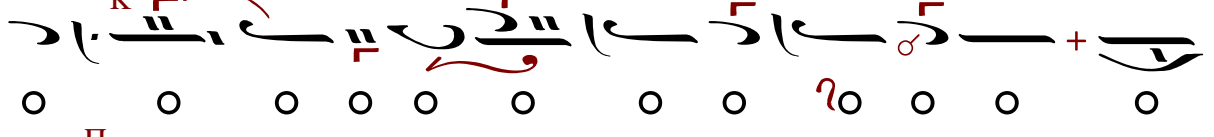
 ο τι 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

 η η η η στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

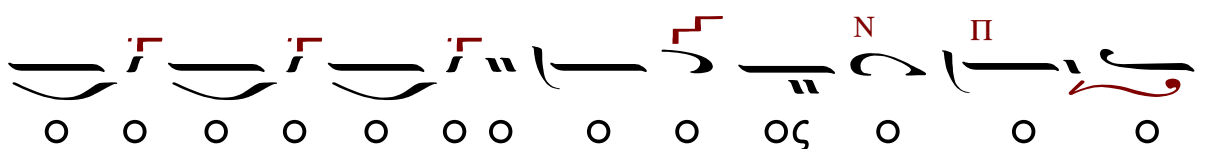
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

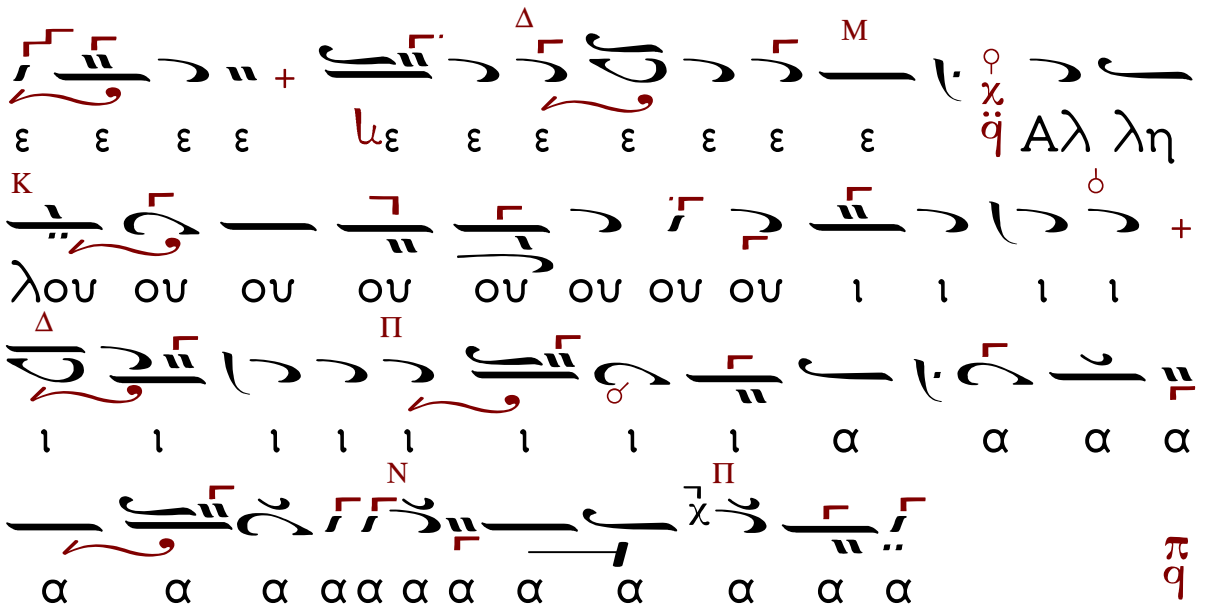
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα.

Ὅταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν πιστῶν, ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως:

Γῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ὁ χορὸς ψάλλει

(ἀντὶ τοῦ "Εἶδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἐξῆς:

Ἦχος Δι

Εὐ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παν τι
 ι και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν
 τω στο μα τι μου αρ τον ου ρα νι ον
 και πο τη ρι ον ζω ης γευ σα σθε και ι
 δε τε ο τι χρη στος ο Κυ ρι ος Αλ λη λου
 ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι α
 α α

Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον,
 κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι Ἀ μήν α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την
αι ω ω νι ον

 Πληρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι
ω σας η μας των α γι ων σου με τα
σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η
μας εν τω σω α γι α σμω ο λην
την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην
σου Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α
Αλ λη λου ου ι α α α

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν, ἀφίνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ Ἀντιμήνσιον.

Ορθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἁξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οὶ, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ

σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

*Ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι'
Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθῃσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος
ἥδη Ἀντιμηνσίου.*

Ὅτι σὺ εἰ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν
ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου
πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς
εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς
καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς
ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ
διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ
θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου
Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα

τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἡυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. **(3 χῦμα)**

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

+ Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ’

ὕμᾱς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιланθρωπία, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ Ἀντίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου,

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τὶς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος,

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται,

Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' (144).

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιᾶσονται.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ
ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν
δυναστείαν σου λαλήσουσι

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν
δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς
μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν
αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ,
καὶ ὁσῖος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς
καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς
κατερραγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουν, καὶ
σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς
πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ,
καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ,

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις
αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν
ἀληθείᾳ,

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ
τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει
αὐτούς,

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
ἐξολοθρεύσει.

Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ
εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον. Εὐλόγησον.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.